

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת תצוה תשפ"ב

להריח עם המוח

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת תצוה תשפ"ב להריח עם המוח

רחל לאה יושבה על המדרגות מחוץ לפתח ביתה עם חברתה שרה מרים. הבנות שבו זה עתה הביתה מבית הספר ופטפטו בעליזות. מאפיה חדשה נפתחה לאחרונה בשכונתם והניחוחות הנעימים התפשטו בכל האזור. המראה המרהיב של העוגות, העוגיות והמאפים שהונחו בחלון הראווה גירו את כל העוברים והשבים.

בדיוק אז נפתחה דלת המאפיה ואדם הסוחב שקית מפוצצת בלחמים טריים פסע החוצה. הריח משניהם, הן מהלחמים והן מהמאפיה עבר ממש ליד לאפן של הבנות.

"וואו, איזה ריחות מדהימים!" התרגשה רחל לאה.

"כן!" קראה שרה מרים. "זה גורם לי חשק פשוט לרוץ פנימה, לחטוף עוגייה ולדחוס אותה ישר לתוך הפה!"

"שרה מרים!" אמרה רחל לאה, בתדהמה. "זו לא צורת דיבור של בת ישראל...!"

בדיוק אז, נקטעה שיחתן של הבנות על ידי השכנה שלהן, הרבנית קלצקי, שפסעה לקראתן.

"אה! איזה ריח נעים!" אמרה הרבנית.

"הרבנית קלצקי," אמרה רחל לאה. "האם גם את אוהבת את הריחות מהמאפיה?"

"אה, כן, הם מיוחדים," ענתה הרבנית, "אבל לא על זה דיברתי. אני דיברתי על עליכך, בנות."

רחל לאה ושרה מרים הביטו אחת על השנייה. אף אחד לא החמיא להן בעבר בכזו צורה על כך שהן נהנות מריחות המאפיה.

הרבנית קלצקי צחקקה על הבעתן המבולבלת של הבנות. "לא בנות," היא הסבירה. "אני לא התכוונתי לכך שהרחתן את ניחוחות המאפיה, אלא על מה שרחל לאה אמרה עכשיו."

"הרבנית יכולה להריח מילים?" שאלה רחל לאה. "האם זה משהו שגם אנחנו נוכל לעשות כשנגדל?"

"אתן יכולות לעשות את זה כבר עכשיו!" חייכה הרבנית. "אבל אתן צריכות להשתמש

בראש שלכן במקום באף. תראינה, לשמוע כאלו מילים מיוחדות יוצאות מהפה שלכן כשאתן מדברות על כך ש'לא ראוי לבת ישראל לדבר בצורה מסוימת' - כשאני עברתי ליד המאפיה - הזכיר לי את היופי של כלל ישראל!"

"מה הקשר בין זה למאפיה?" שאלו שתי הבנות באחת.

"תקשבנה," אמרה הרבנית קלצקי. "זה הזכיר לי שיעור ששמעתי של הרב אביגדור מילר לפני הרבה שנים. הוא דיבר על הקטורת במשכן ובבית המקדש. מדוע היה זה כל כך חשוב שיהיו ריחות מתוקים מעורבים בקטורת הבוערת במקום הקדוש ביותר בעולם? והוא עונה שזה היה כדי להזכיר לנו שהרוחניות והקדושה הם הדברים שמריחים טוב בעולם! הפרשה של הקטורת מלמדת אותנו שתורה ומצוות הינם הדברים היפים ביותר בעולם וילדים טהורים, שומרי התורה והמצוות המתנהגים בדרך של השם הינם האנשים היפים ביותר בעולם.

"את אמרת לחברה שלך 'בת ישראל לא מדברת ככה'. אה! כמה נאות הן בנות ישראל האומרות כאלו דברים. רק בעם הקדוש ילדים מדברים בצורה מיוחדת כזאת."

רחל לאה ושרה מרים הביטו אחת אל השנייה וחייכו בעוד הרבנית המשיכה.

"אבל איננו צריכים מאפיה קרובה בשביל להעריך את הריחות היפים של עם ישראל. בנות, מדוע שלא תנסנה גם אתן להריח עם הראש, עם המח, כאן ועכשיו - את הניחוחות הערבים של כלל ישראל?"

רחל לאה הביטה קדימה והבחינה במורד הרחוב בשני בחורי ישיבה מדברים בלימוד בהתלהבות רבה. "אה! איזה ריח מדהים!" היא אמרה.

מעבר לכביש אדם רץ לבית הכנסת בכדי להספיק את המניין לתפילת מנחה. "מממ... איזה טעם!!!" קראה שרה מרים.

"אה!" אמרה הרבנית קלצקי. "רק להקשיב לדבריכן, בנות, גורם לי להריח את עם ישראל בניחוחות יותר ויותר מתוקים! אני חייבת ללכת עכשיו! שיהיה לכן המשך יום מקסים!"

הבנות נפרדו לשלום מהרבנית, אך המשיכו לחפש דברים כדי להעריך עוד את הניחוחות המושלמים של עם ישראל.

אדם הנותן צדקה, ילד עוזר לשכנו המבוגר לשאת את שקיות הקניות, משאית שחלפה במקום הנושאת בתוכה מוצרי מזון כשרים.

"מממ... כמה טעים!" אמרה רחל לאה.

"אה... פשוט מיוחד!" ענתה שרה מרים.

בדיוק אז התקרב אבא לכיוון הבית. "שלום", הוא אמר בחום. "האם גם את מריחה את הניחוחות הערבים של המאפיה?"

"בהחלט", אמרה רחל לאה, קופצת לקראת אביה. "אבל לא על זה אני משוחחת כרגע עם חברתי. אנו מריחות את עם ישראל עם המוח שלנו!"

"מה???" שאל אבא מבולבל.

"תן לי להסביר את הכל", אמרה רחל לאה, כשהיא פותחת את דלת הבית לרווחה ושניהם פסעו פנימה יחדיו...

שבת שלום ומבורך!